

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА ОБЕСХРАБРЕНОСТА

Победа над емоционалните битки
со силата на Божиот збор!

Џојс Маер

Претходно издадена како Помогни ми - Јас сум обесхрабрена!

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА ОБЕСХРАБРЕНОСТА

Find us on
Facebook

Joyce Meyer Ministries - Macedonian

Watch us on

Joyce Meyer Ministries - Macedonian

**Емисиите „Уживајќи во секојдневниот живот
со Џојс Маер“ можете да ги гледате на
tv.joycemeyer.org/macedonian/**

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА ОБЕСХРАБРЕНОСТА

Победа во емоционалните битки со силата на Божјиот збор!

ЏОЈС
МАЕР

Христијанска Црква „Оаза“
во Република Македонија

Наслов на изворниот текст: Straight Talk on Discouragement
Автор: Joyce Meyer
Copyright © 1998 by Joyce Meyer

Copyright © 2017 ХЦ Оаза во РМ
Сите права се задржани

Издава: ХЦ Оаза во РМ
adpavlovi@hotmail.com
www.crkvaoaza.com.mk

Издавач: Ангел Павлов
Превод: Ана-Марија Павлова
Лектура: Виолета Карагунова
Техничка подготовка: Печатница „2-ри Август“ Штип
Печати: Печатница „2-ри Август“ Штип
Тираж: 5.000 примероци

Во оваа книга е користен превод на Библијата на македонски јазик од 2006 година.

Забрането е копирање на оваа книга без писмена дозвола од издавачот.

СОДРЖИНА

	Вовед	7
<i>Прв дел</i>	Слободни од измачување	9
1	Посилниот живее во нас	9
2	Бдеј и моли се	15
3	Шест работи кои треба ревносно да ги правиш	23
4	Справување со разочараност	33
5	Самодоверба во Исус	41
6	Размислувај за Божјите нешта	47
7	Надеж и очекувања	53
8	Ново нешто	59
9	Ново вино, нови мегови	67
<i>Втор дел</i>	Стихови за совладување на обесхрабреноста	75

ВОВЕД

Сите ние сме доживеале разочарување. Всушност, би било изненадувачки ако поминеме преку неделата без да доживееме некакво разочарување. Ние сме „помазани“ appointed, (водени кон одредена насока) за нешто да се случи на одреден начин и кога нема да се случи по тој начин, ние стануваме разочарани, dis-appointed, непомазани.

Разочарувањето со кое не се справиш, се претвора во обесхрабреност. Ако ние останеме обесхрабрани подолго време, ние сме подложни да станеме скршени, а тоа нè онеспособува да не можеме ништо да направиме.

Многу скршени христијани лежат по работ на животот бидејќи не се научиле како да се справат со разочарувањето. Скршеноста која ја доживуваат сега, најверојатно започнала со мало разочарување со кое не се справиле.

Исус ги исцели сите кои беа измачени од ѓаволот (види Дела 10:38). Божјата волја за нас не е да живееме разочарани, скршени или измачувани! Кога ние стануваме разочарани-непомазани, треба да научиме како повторно да бидеме „помазани“ за да не станеме обесхрабрани, а потоа скршени.

Кога ќе се научиме како да ја ставиме нашата надеж и самодоверба на Исус, Каменот (види 1 Коринтијани 10:4) и да му се спротивставиме на ѓаволот уште од почеток, тогаш ќе можеме да живееме во радоста и мирот Господов, слободни од обесхрабреност.

Слободни од измачување

1

Посилниот живее во нас

Го знаете Исуса од Назарет, како Бог го помаза со Светиот Дух и со сила, Кој помина правејќи добрини и оздравувајќи ги сите, кои ѓаволот ги измачуваше, зашто Бог беше со Него.

Дела 10:38

Завреме на Неговото земно служење, Исусовиот повик - дури може да се рече, „Неговата работа“ - беше да оди во помазанието на Светиот Дух врз Него и да ги ослободи сите кои беа измачувани од ѓаволот. Таа сила ни е на располагање на нас денес. Божјата волја за Неговите деца не е да бидат измачувани или угнетени и затоа Исусовата сила е на располагање за да нè ослободи од тие измачувања денес.

Според речникот на Вебстер, да се измачува - угнетува значи „да натезнува над,“ посебно „да се депримира умот или духот.“ Други значења се „да се сруши или обземе,“ да се притисне врз.

Јас верувам дека непријателот, ѓаволот, може да ни ги измачува не само умот или духот, но и кој било дел од нашето битие, вклучувајќи ги нашето тело и душа. Понекогаш го прави тоа дури и без ние да знаеме што нè мачи.

Во одредени моменти, сите ние сме имале нешто што ужасно ни тежи. Повеќето од нас имаат искусено такво измачување до точка кога е тешко да се размислува или донесе одлука. Во други моменти сме биле измачувани физички.

Мора да имаме на ум дека сатаната во одредени моменти ќе се обиде да измачува различни делови од нашето битие на различни начини за различни причини. Ние ја имаме на располагање силата преку Исус за да бидеме агресивни спрема ѓаволот. Ако ние не сме агресивни спрема него, тој ќе биде агресивен спрема нас.

Иако ѓаволот е корен на секое зло, има некои нешта што ние телесно ги правиме кои нè прават да се чувствуваме преморени или носат тежина врз нас. Ние можеме така да се чувствуваме кога не се справуваме со малите проблеми кога се појавуваат. Луѓето кои озборуваат, се жалат, клеветат и осудуваат можат да искушат чувство на тежина.

За да се чувствуваме олеснето, како од нас да истекува извор на жива вода, мораме да му се спротивставиме на ѓаволот кој се обидува да нè измачува, и на сите негови начини. Но, исто така, мораме да одбиеме да си носиме самите на себе депресија и измачување. И најважно од сè, мораме агресивно да ги извршиме работите кои Бог ни рекол да ги правиме. Кога ние сме покорни на Бог, ќе преземеме предизвикувачки проекти. Но, Бог ни го дава Неговиот Дух да работи моќно во нас, за да нè оспособи да го извршиме она кое што го бара од нас.

Уште еднаш, според Вебстер да се биде агресивен значи да се поттикне жестока акција, да се биде „енергичен“ или „телесно наметлив“- „претприемчив,“ што по себе значи да се биде креативен.

Како што беше првенствено создадена од Бог, моќта на човекот да биде креативен не значи да биде некој вид подмолна и злобна работа. Креативната фантазија на човекот е онаа која смислува нови идеи и носи нови процеси преку иновативни мисли. Замислете колку креативен бил Адам штом требало да ги крсти сите животни додека бил во неговата света состојба, пред да падне во грев. Некои од нас имаат тешкотија да смислат име за своето куче!

Водени од Духот

Следејќи го водството на Светиот Дух и дозволувајќи на плодот на Духот (види Галатјани

5:22-23) да биде видлив во нашиот живот, ние сме иницијатори и иноватори. Ние можеме намерно да ја изнесеме креативната способност на Бог која живее во нас. На многу луѓе им е досадно бидејќи се во „измачена“ состојба наместо во „побожна агресивна“ состојба. Вежбањето на нашата креативност дадена од Бог, ја истерува здодевноста!

Некои од нас се природно покреативни, со бујна фантазија, иновативни и поагресивни од другите. Но, секој од нас може да ја искористи таа креативност, фантазија, иновативност и агресивност која Бог ја ставил во нас за да си ги направиме животите позадоволувачки, продуктивни и исполнети.

Наместо да чекаме на нешто да ни текне, можеме да иницираме. Пример: Наместо да чекаме другите да се однесуваат пријателски кон нас, ние можеме да иницираме пријателство.

Држи го ѓаволот во бегство

Ѓаволот нè лаже нас (Види Јован 8:44). Ако ние не сме агресивни спрема него и не престанеме да ги слушаме неговите лаги, тој ќе управува со нашиот живот. Ѓаволот обиколува како лав што рика (Види 1 Петар 5:8), но ние го имаме Лавот на Јуда, Исус, внатре во нас. Ние сме тие коишто треба да рикаат!

Кога ѓаволот зачекорува кон нас, ние треба да се држиме себеси толку духовно усогласени што веднаш треба да сфатиме што се обидува тој да направи и да го срушиме. Потребни се само неколку секунди.

Ѓаволот секогаш се обидува да дојде против нас. Сè додека се откажуваме, тој продолжува да доаѓа. Ако ние направиме еден чекор против него во авторитетот кој Исус ни го остави на располагање, ѓаволот мора да се откаже.

Ние мораме да продолжиме да стоиме со нашиот авторитет против него. Ако престанеме, тој ќе почне да се движи против нас, срушувајќи нè. Ѓаволот е лажго, насилник, блефирач, измамник. Тој доаѓа како лав, но тој не е лавот. Ние, како верници во Исус Христос, ја имаме силата на најголемиот внатре во нас „зашто е поголем Оној, Кој е во вас, отколку оној, кој е во светот“ (1 Јован 4:4).

Знај го Словото доволно добро за во моментот кога ќе ти дојде некоја мисла во главата која не е во согласност со Божјото Слово, да можеш да му речеш на ѓаволот: „Лажго! Не, нема да те слушам тебе.“

Можеш да го поминеш животот потпаѓајќи под или криејќи се од ѓаволот или можеш да го поминеш принудувајќи го него да се предаде.

Избери живот

Ги земам денес за сведоци против вас небото и земјата дека пред вас ставам: живот и смрт, благослов и проклетство. И така, избери го животот. За да живееш ти и твоето потомство.

Второзаконие 30:19

Среќата и радоста не доаѓаат однадвор. Тие доаѓаат од внатре. Тие се свесна одлука, намерен избор, нешто што ние сами го правиме секој ден што го живееме.

Во нашата служба имаме една жена која работи за нас, која има многу работи кои би сакала да ги види променети во нејзиниот живот. Но, и покрај тие предизвици, таа е среќна и радосна.

Оваа млада жена е исполнета со среќа и радост не затоа што нема проблеми, но заради одлуката која ја донела да си го ужива животот и да работи сред неволјите.

Секој ден, таа има избор: да биде исполнета со мизерија или да биде исполнета со Божјата радост.

Тоа е истиот избор со кој секој еден од нас се соочува секој ден од нашиот живот.

Или ќе избереме пасивно да го слушаме гаволот и ќе му дозволиме да ни го уништи животот и да нè направи мизерни или ќе избереме агресивно да му се спротивставиме за да можеме да живееме во полнотата на животот која Бог ни ја има обезбедено преку Неговиот Син Исус Христос.

Радосни или не, ние пак ќе стигнеме до рајот. Но, сакаме ли да дојдеме до рајот и да откриеме колку забавно сме можеле да си поминеме по патот до таму? Ајде да избереме живот сега и да уживаме во животот на начин на кој Бог сака.

2

Бдеј и моли се

Бдејте и молете се (посветете многу внимание, бидете претпазливи и активни) за да не паднете во искушение! Духот е бодар, но телото е слабо!

Матеј 26:41

Замисли си да знаеше дека твојата куќа е опколена од агенти од непријателот и во секој момент можат да пробијат низ вратата и да те нападнат. Мислиш ли дека би бил подготвен да останеш буден и да внимаваш на вратата?

Што ќе направиш ако заради некоја причина не можеш да останеш буден и да пазиш? Нема ли да побараш некој од семејството да внимава наместо тебе?

Во овој стих Исус ни вели да останеме будни, да бидеме внимателни, претпазливи и активни и да бдееме и да се молиме.

Како верници, мораме да бидеме постојано будни, живи и претпазливи. Тогаш, ако е потребно, мораме да бидеме спремни да се бориме против нападот на непријателот.

Биди борец

Бори се во добрата борба на верата

1Тимотеј 6:12

Да бидеш агресивен значи да бидеш борец.

Исто како што апостол Павле рекол дека тој ја извојувал добрата борба на верата (види 2 Тимотеј 4:7), го советува исто и својот млад ученик Тимотеј да ја војува добрата борба на верата.

На ист начин, треба и јас и ти да ја војуваме добрата борба на верата во нашиот секојдневен живот додека се бориме наспроти духовни непријатели во висините и во нашиот сопствен ум и срце.

Еден дел од војување добра борба на верата е способноста да се препознае непријателот, знаејќи кога нештата се нормални и кога се погрешни. Да ви дадам пример.

Пред некое време бев впуштена во разговор со одредена личност. Додека ја слушав, почнав да се чувствувам збунето. Јас сфатив дека ова се случувааше секогаш кога се обидував да зборувам со оваа личност.

Обично ќе си заминев мислејќи „Се прашувам што не е во ред. Не ми е јасно зошто се случува ова“. Едноставно не ми беше удобно со оваа личност.

Колку повеќе размислував за тоа, толку повеќе го разбирав проблемот. Секогаш кога ќе се сретневме и почневме да разговараме, јас се грижев за тоа дали оваа личност погрешно го разбрала она кое сум го сторила.

Наредниот пат кога се сретнавме, истото чувство растеше во мене. Но, овој пат јас зазедов поагресивен пристап. Застанав и се помолив: „Во името на Исус Христос, јас земам авторитет над овој дух. Јас нема да се грижам. Ако на оваа личност не ѝ се допаѓа она кое сум го направила, тоа е меѓу неа и Бог“.

„Јас морам да бидам слободна. Не можам да го живеам животот носејќи одлуки врз основа на туѓите размислувања. Сатано, јас нема да ја имам оваа грижа. Во името на Исус, готово е!“

Јас зазедов став и слободата дојде. Сè додека бев пасивна, сатаната ме измачуваше.

Тоа е нашиот проблем. Ние сме премногу пасивни. Многу често не се движиме против непријателот кога тој доаѓа против нас со грижи, страв, сомнеж или вина. Ние само се повлекуваме некаде во ќош и му дозволуваме да нè претепа.

Ти и јас не треба да бидеме удирачки вреќи за ѓаволот; наместо тоа ние треба да бидеме борци.

Сега ѓаволот сака ние да се бориме во нашата природа со сите околу нас. Но, Бог сака да го забораваме сето ѓубре кое ѓаволот го внел во нас за да нè разлути против другите луѓе. Наместо тоа, Тој сака ние да се бориме против духовните непријатели кои се обидуваат да војуваат против нашите животи и да ни ги украдат радоста и мирот.

Што е нормално?

Зашто каде се зависта (љубомората) и карањето (непријателството и себичните амбиции), таму е неред (немир, неслога, бунт) и секако лошо нешто. А мудроста која доаѓа одозгора, пред сè, е чиста, потоа мирољубива (разбирлива, нежна), блага, покорна, полна со милост и добри плодови, непристрасна и нелицемерна (без сомнежи, колебање, неискреност).

Јаков 3:16-17

Забуната не е нормална состојба за нановороден верник, барем не според Бог. Па затоа кога и да чувствуваме дека чувството на збунетост расте во нас, ние мораме да го нападнеме.

Но, многу често ние едноставно си продолжуваме мислејќи дека нешто не е во ред со нас, наместо да сфатиме дека вистинскиот проблем е дека ние сме под духовен напад.

Друга грешка која ја правиме е кога се обидуваме да сфатиме сè, наместо да се молиме и да набљудуваме како што Исус ни заповеда.

Секогаш кога се почувствувааш чудно/ненормално, кога се почувствувааш нападнат или тешко во духот, бдеј и моли се. Така се движиш во молитва без престан (види 1 Солунјани 5:17). Ти си подготвен секогаш кога чувствувааш потреба за молитва.

Но, што е нормално за верникот? За да го одговориме тоа прашање, ајде да започнеме гледајќи кон она што не е нормално.

Не е нормално да се грижиме. Не е нормално да бидеме измачувани од расудување, обидувајќи се да ги сфатиме нештата за кои немаме одговори. Не е нормално да бидеме измачувани од размислувањата што сите други ќе мислат за нас. Не е нормално да бидеме под депресија, да чувствуваме тешкотија, да мислиме дека не сме добри. Не е нормално да се чувствуваме како неуспех.

Овие нешта можеби станале нормални за некои луѓе, но Бог никогаш не намислил овие нешта да ги доживуваме како нормални. Тој никогаш немал намера животот да биде таков - ние да живееме во состојба на постојан немир или измачување од нашите мисли.

Кога ваквите мисли ќе дојдат врз нас, ние треба да сме способни да ги распознаеме за она што тие се - лаги на непријателот.

Во неговата книга *Духовниот Човек* во делот со наслов, „Тежини на духот“, Вочман Ни напиша дека во тие ситуации „Духот треба да биде во состојба на совршена слобода. Секогаш треба да биде лесен, како да лебди во воздух... Христијанинот треба да сфати што се тие тежини кои се поставени врз неговиот дух. Често тој се чувствува како да е под напад, како да е ставена тежина од сто килограми врз неговото срце... Непријателот решил постојано да го вознемирува духовното, да го лиши од радост и леснотија и да му го онеспособи духот од соработка со Светиот Дух...Слободниот дух е основата за победа... Кога духот страда од напад, умот не може да функционира правилно.“

Сите наши делови работат заедно. Ние мораме да се држиме во состојба на слобода и состојба на нормалност. За да го сториме тоа, мораме да се задржиме под водството на Господ Исус Христос.

Господарството на Христос

Па [ние] ги рушиме мудрувањата и секое превознесување што се крева против [вистинското] познавањето на Бога и ја поробуваме секоја мисла за послушност на Христа (Месијата, Помазаниот).

2 Коринтијани 10:5

Господ ќе ни ја даде победата над ѓаволот, но Тој ќе го стори тоа кога ние ќе извикаме кон Него и побараме Тој да се вмеша во нашите проблеми.

Ништо нема да се смени во нашата ситуација ако само седиме и посакуваме нештата да бидат поинаку. Ние мораме да преземеме акција.

Господ е подготвен, сака и може да направи нешто за Неговите луѓе во областите на пасивноста, апатијата, мрзеливоста, безволноста и одложувањето - сите работи кои нè заобиколуваат и нè влечат во депресија, обесхрабреност и очај. Но, и ние имаме дел во сето ова.

Ние не сме луѓе повикани да функционираме според нашите чувства. Ние сме луѓе кои сме повикани да го зграпчине Зборот Божји и да го примениме во секојдневниот живот. За да го сториме тоа, мораме да бидеме духовно будни - постојано.

3

Шест работи кои треба ревностно да ги правиш

А од дните на Јован Крстител досега царството небесно трпи насилство и насилниците го земаат насила [како скапоцена награда - дел во небесното царство е барано со страстна ревност и силен напор].

Матеј 11:12

Ние мораме да го зграпчине царството Божјо - праведност, мир и радост (види Римјани 14:17) - со сила. Веднаш штом се почувствуваш разочарано, спречи го агресивно ѓаволот уште од почеток.

Од моите години во служба, како и мојот сопствен Христијански од, јас научив дека има шест нешта кои ние мораме да ги направиме ревностно.

1. Размислувај ревносно.

Или кој цар, кога оди на војна против друг цар, прво не ќе седне да се посветува или може со десет илјади да издржи пред оној кој иде против него со дваесет илјади? (Лука 14:31)

Генерал кој се подготвува за битка размислува. Тој планира и калкулира како да се вклучи и да го победи непријателот со најмал ризик за себе и за својата војска.

Јас и ти треба да го направиме истото нешто во нашата Христијанска војна како и во секојдневниот живот.

Ние мораме да размислуваме: *Како можам да излезам од долг? Како можам да си ја исчистам куќата? Како можам подобро да снабдувам за моето семејство?*

Но, исто така мораме да размислуваме: *Како можам да достигнам повеќе луѓе во мојата служба? Како можам подобро да влијаам на моето соседство? Како можам да бидам благослов за сиромасите? Како можам да му дадам повеќе на Бог?*

Размислувај за тоа. Запрашај се како можеш да бидеш повклучен и поактивен во Божјата работа.

Се разбира, ако имаш семејство, тие мораат да ти бидат прв приоритет и одговорност. Не треба да ги измешаш своите приоритети ако имаш мали

деца. Ти треба да поминуваш многу време со нив, особено во годините кога се формираат.

Но, понекогаш е можно да се справува и со двете - семејство и служба. Јас го правам тоа со години. Јас ја започнав мојата служба, Живот во Словото, кога син ми беше само на една година.

Ќе сфатиш дека можеш да направиш што било, кое од почетокот ти изгледало невозможно, *ако* си повикан од Бог да го сториш тоа и *ако* навистина искрено сакаш да го сториш.

Размислувај креативно. Немој само да седиш посакувајќи да можеш да сториш повеќе. Зграпчи ја иницијативата и почни. Размислувај ревносно!

2. Моли се ревносно.

И така да пристапуваме смело кон престолот на благодатта, (тронот на Божјата незаслужена милост кон нас грешниците) за да примиме милост [за нашите неуспеси] и за да најдеме благодат, за помош, во време на потреба. [потребна помош, во точно време, која доаѓа токму кога ни е потребна] (Евреи 4:16)

Како треба да доаѓаме пред Божјиот престол? Бестрашно, самоуверено и храбро.

Тоа значи ревносно!

Ти и јас не мораме да бидеме срамежливи или плашливи со Бог. Можеме да зачекориме само-

уверено кон Него и да му кажеме што ни треба. Можеме да Му дадеме до знаење дека очекуваме да го стори за нас она кое ветил дека ќе го стори во Неговото Слово.

Во Ефесјаните 3:20 ни е кажано дека Бог може да „направи прекумерно над сè што ние [се осмелуваме да] бараме, молиме или мислиме [бескрајно над нашите најголеми молитви, желби, мисли, надежи или соништа]“.

Забележи го зборот се осмелува. Ти и јас мораме да бидеме самоуверени, храбри, ревносни, смели Христијани.

Кога пристапуваш пред Божјиот престол, направи го тоа ревносно!

3. Зборувај ревносно!

Ако некој зборува, нека зборува совршено како од Бог. (1 Петар 4:11)

Како деца Божји, ти и јас треба да имаме ревносен глас.

Сега кога зборувам за ревносно говорење, не мислам да се биде агресивен телесно. Мислам на тоа да се биде агресивен во духот, против силите на злото.

Ајде да ви дадам пример.

Во едно место Библијата поучува дека треба да сме безопасни како гулаби (види Матеј 10:16). Но,

на друго место поучува дека треба да сме смели како лавови (Изреки 28:1). На мене ми беше тешко да ги поврзам тие две слики.

Потоа размислував за личност која е на работа кога неговиот шеф не е христијанин, го повикува и бара објаснување од него и почнува неправедно да го обвинува. Работникот знае дека ако одврати, ќе биде отпуштен, па затоа само стои и не вели ништо чекајќи Господ да го одбрани.

Иако тој е безопасен како гулаб однадвор, одвнатре тој е смел како лав.

На ист начин ти и јас понекогаш ќе треба да стоиме телесно пасивни, но да реагираме агресивно во духот. Можеме да дозволиме груби зборови да бидат фрлени кон нас физички, но не мора да ги примиме тие зборови духовно.

Ние можеме да одбиеме да бидеме осудени. Можеме да се молиме во Духот додека сме напаѓани телесно.

Подоцна, штом ќе излеземе од таа ситуација, можеме да зборуваме ревносно од сопствената уста, заземјаќи авторитет над духовните непријатели кои ја носат таа навреда против нас.

Кога некој телесно доаѓа против мене, јас веднаш почнувам да се молам во Духот. Јас знам дека не морам да ја впијам сета таа навреда, па затоа се штитам себеси духовно.

Со години јас им дозволував на другите да го трупаат сето свое ѓубре на мене. Подоцна, се обидував да тргнам против нив, телесно. Конечно научив дека ниту една од тие тактики не функционира. Оттогаш открив што навистина функционира.

Јас научив на тежок начин дека нашата битка не е против крв и месо, но против власти и духови на злоба на високи места. Па така, имам научено како да војувам духовна војна.

Најверојатно и ти ќе треба да го научиш истото. Да бидеш нежен како гулаб и смел како лав. Развиј еден ревносен глас.

Кога им зборуваш на луѓето, не дозволувај да ти виси главата, не мрмори и не се жали. Застани исправено, гледај ги во очите и зборувај позитивно, дефинирано, јасно. Артикулирај и формулирај. Нека те разберат.

Немој да бидеш страшлив, несигурен или неуверен. Биди доволно смел за да ја отвориш устата и да го изговориш она кое треба да го кажеш со самодоверба и сигурност.

Ако треба да пееш и да го славиш Бог, тогаш направи го тоа ревносно. Кога и да ја отвориш устата за да изговориш што било, направи го тоа како извор Божји. Направи го тоа ентузијастички, радосно, милостиво - и ревносно.

4. Давај ревносно

Давајте [дарови] и ќе ви се даде: добра мерка - набиена, натресена, преполнета, ќе ви биде дадена во [ќесата направена во] skutot, [на вашата облека] зашто со каква мерка мерите, [со мерката која ја употребувате кога им додавате предности на другите] со таква и ќе ви се одмери (Лука 6:38).

Кога ти и јас даваме, треба да даваме великодушно и ревносно. Затоа што ќе ни биде дадено на начинот на кој даваме.

Кога погледнеме во нашите чанти или паричници, не треба да ја вадиме најмалата паричка која можеме да ја дофатиме. Наместо тоа, треба да даваме како што Бог дава -изобилно.

Сега, јас сфаќам дека ниеден доброволен прилог не е ни премалку ни премногу. Но, во исто време треба да се научиме да бидеме толку ревносни во нашето давање како што сме во другите делови од нашите христијански животи.

Јас се обидувам да бидам дарител. Желба ми е да давам во секое време.

Еднаш бев во една христијанска книжарница и видов една мала кутија за доброволен прилог за една од оние служби кои ги хранат гладните деца. Имаше знак до неа кој велеше: „За педесет центи две деца можат да јадат два дена“.

Ја отворив чантата за да придонесам, кога чув глас од внатре како ми вели: „Не мораш да го правиш тоа, ти даваш постојано“.

Веднаш станав насилна - духовно насилна! Никој не можеше да примети однадвор, но јас бев возбудена од внатре. Посегнав во мојата чанта, извлеков неколку банкноти и ги ставив во кутијата само за да докажам дека јас можам да давам како акт на моја слободна волја!

Ти можеш да го сториш истото. Кога и да си искушуван да се воздржиш, давај повеќе! Покажи му на ѓаволот дека си ревносен дарител!

5. Работи ревносно

Што и да имаш намера да правиш, направи го со сета своја сила. (Проповедник 9:10)

Што и да започнеме да правиме, мораме да го направиме тоа ревносно.

Не се соочувај со ниедна задача во животот мразејќи ја и посакувајќи да можеше да ја избегнеш. Распали се во Светиот Дух и храбро објави: „Ова е задачата која Господ ми ја дал да ја завршам и со помошта на Светиот Дух јас ќе ја извршам со сета своја сила за слава на Бог!“

6. Љуби ревносно

Ова е Мојата заповед: да се љубите еден со друг, [исто] како што Јас ве љубев вас. Никој нема поголема љубов [никој нема покажано посилна наклонетост] од оваа: да го положи [да се откаже од] сопствениот живот за своите пријатели. (Јован 15:12-13)

Како деца Божји, ние мораме да ги љубиме другите како што Бог не љуби нас. И тоа значи ревносно - и пожртвувано.

Љубовта е напор. Ние никогаш нема да љубиме никого ако не сме подготвени да ја платиме цената.

Еднаш на една жена ѝ дадов пар обетки. Телесното во мене сакаше да ги задржи за себе, но мојот дух ми рече да бидам покорна на Господ и да ги дадам.

Подоцна таа жена застана на еден состанок и кажа како ѝ беа дадени обетките кои ги носеше како „бесплатен подарок“.

Господ ми зборуваше и рече: „Да, беше бесплатен подарок за неа, но те чинеше тебе, исто како што спасението е бесплатен дар за тебе, но го чинеше Исус, Неговиот живот“.

Љубовта е најголемиот подарок од сите. Кога ја покажуваш Божјата љубов, направи го тоа бесплатно, пожртвувано - и ревносно!

4

Справување со разочараност

Според речникот на Вебстер, да се разочара значи „неуспех да се задоволи надежта, желбата или очекувањето од?“.

Со други зборови, кога се подготвуваме да се надеваме, да посакуваме или да очекуваме нешто и таа надеж, желба и очекување не се исполнети, тогаш ние остануваме разочарани.

Никој од нас нема да стигне до местото во животот каде повеќе нема да имаме разочарувања. Никој од нас нема толку вера. Разочарувањето е факт на животот, факт со кој треба да се соочиме и да се справиме затоа што води до обесхрабреност, кое најпосле води до уништување ако не е соочено.

Многу често луѓето завршуваат уништени и не разбираат зошто. Тие не сфаќаат дека проблемот започнал многу одамна со едноставно разочарување, кое може да биде показател за многу идни сериозни проблеми.

Обрни внимание на сигналните знаци

Ако се разбудам наутро кивајќи, со малку болки во грлото и главоболка, јас сфаќам дека наистинувам. Имам забележано дека ако се молам, земам екстра витамин Ц и А, се одморам малку повеќе, многу пати можам да ја изгонам наистинката.

Болеста често е придружена со рани симптоми и знаци кои се знак дека нешто не е во ред и со тоа треба да се справиме пред да се влоши состојбата.

Разочарувањето функционира на ист начин. Тоа, исто така, пред себе има укажувачки знаци, кои велат дека треба да заземеме агресивна акција против она кое што доаѓа кон нас.

Како што рековме, штом ги забележиме првите знаци дека сме под напад на сатаната, ние мораме да ги отфрлиме уште од почеток. Многу поефективно е да се заземе позиција уште на самиот почеток кога искусуваме разочарување, отколку да чекаме да дојдеме до длабочините на депресијата и очајот.

Сите знаеме дека е полесно да се прости на некој што ни згрешил веднаш по навредата, отколку да се прости кога сме му дале време на ѓаволот да работи на нас и да предизвика да се чувствуваме гневни, огорчени и немилосрдни.

Исто е и со разочарувањето. Полесно и поефективно е да се справиш со тоа веднаш, отколку да чекаш тоа да порасне во обесхрабреност, депресија и уништување.

Причинители на разочарувањето

Да речеме дека планираш пикник, скара или некоја друга надворешна активност, како свадба и почне да врне.

Сиго поканил целото семејство и сите пријатели, си направил детални подготовки и си потрошил многу време и пари за да се осигураш дека сè ќе испадне совршено. Тогаш почне да истура дожд кој на тебе ти оставил голем мокар неред.

Тоа е разочарување. Но тоа е малоразочарување, нешто кое може да се преживее.

Јас имам научено дека во такви времиња наместо да се нервирам, треба само да речам: „Е, па сега, тоа е разочарувачки, но не е крај на светот. Ќе треба да го направам најдоброто од тоа колку што можам“.

Други разочарувања се многу посериозни и потенцијално штетни - посебно ако вклучуваат луѓе наместо појави, како на пример, временската прогноза.

Верувај на малкумина

Но, самиот Исус не им се доверуваше, зашто ги познаваше сите. [луѓе]

Јован 2:24

Покрај разочарувањата кои сите мораме да ги доживееме бидејќи животот е помалку од совршен, постојат и разочарувањата со кои мораме да се сретнеме бидејќи самите луѓе не се совршени.

Во крајна линија сите луѓе, без разлика кои се, ќе нè разочараат ако премногу им веруваме. Тоа не е цинизам или осуда, едноставно е факт на животот. Тоа е и причината зошто не треба цврсто да се потпираме на другите - дури и на оние кои ни се најблиски.

Сега, тоа можеби звучи чудно, особено доаѓајќи од некој кој поминал години обидувајќи се да научи како да им верува на луѓето.

Но, како што имаме видено од животот на Исус, можно е да им се верува на луѓето до одреден степен без да им се отвораме себеси на небалансиран и немудар начин.

Како Исус, и јас и ти треба да ги сакаме сите, но од нас не се бара да им веруваме на сите сто проценти. Само будалата го прави тоа. Зошто? Затоа што порано или подоцна, луѓето ќе нè издадат, исто како што порано или подоцна ние ќе ги издадеме другите.

Грешењето е дел од човештвото. А мудриот е тој што се штити себеси и другите од тоа.

На многу начини, најдоброто решение за разочараноста е да се избегнува колку што е можно

повеќе. А најдобриот начин да се стори тоа е да се биде реален во своите надежи, желби и очекувања, особено затоа што се однесуваат на луѓе - вклучувајќи нè и себеси.

Мудриот син го радува таткото, а безумниот... син е тага на својата мајка. (Изреки 10:1)

Понекогаш децата се разочарување за своите родители. Денес на многу мајки и татковци им изгледа како нивните деца да не слушаат ниту еден збор од кажаното, сè што е изговорено, влегува од едното уво и излегува од другото.

Знам какво е чувството. Кога растеше мојот син Дени, тој беше токму таков. Јас ќе се обидев да му зборувам за нешто важно, а тој само ќе се свереше во мене како да не чул ниту еден збор од кажаното.

Еднаш на училиште мораше да седи внатре за време на одморот како казна за нешто лошо кое го имаше сторено. Кога го прашав зошто го сторил тоа, тој само ги подигна рамениците.

„Тоа не е одговор-реков - сега кажи ми зошто го направи тоа?“

„Не знам“ - промрморе тој.

Иако многу го испрашував за причината за стореното дело, неговиот одговор секогаш беше ист: „Не знам“.

Па затоа му одржав една лекција за важноста на доброто однесување, внимавање и собирање поуки за подготвување на неговиот иден живот.

Наредниот ден го испратив на училиште очекувајќи да видам огромно подобрување во неговото однесување и став. Наместо тоа, тој си дојде дома со белешка од учителот која велеше дека Дени штотуку го имал најлошиот ден од почетокот на училиштето.

Такво нешто е разочарувачко за еден родител. И често станува полошо со растењето на детето, затоа што повеќе се очекува од него.

Колку поголема е надежта, желбата и очекувањето, толку поголемо е разочарувањето. Но, дури и најмалите инциденти можат да предизвикаат нервоза и огорчена разочараност, кои можат да доведат до посериозни проблеми ако со нив не се справиш бргу, прописно и навреме.

Малите лисици кои го ограбуваат лозјето

Ловеите ги лисиците, малите лисици, што ги оштетуваат лозјата.

Песна над Песните 2:15

Малите разочарувања можат да предизвикаат нервоза која за возврат може да доведе до поголеми проблеми кои можат да предизвикаат голема штета.

Покрај големите разочарувања кои произлегуваат кога не успеваме да ја добиеме работата, унапредувањето или куќата која ја посакувавме, можеме да се изнервираме и разочараме исто толку и од сериите на малите сплетки.

На пример, требало да се сретнеш со некого за ручек, а тој не се појавил. Или си направил дополнително патување до градот или до трговскиот центар за да купиш одреден предмет на попуст, а кога стигнуваш таму сè е распродадено. Или си се дотерал за некоја посеба пригода, и одеднаш во последен момент забележуваш дека кошулата ти е расцепена на некое место.

Сите овие нешта се, всушност, мали, но тие можат да се натрупаат за да ни предизвикат многу тага. Затоа треба да знаеме како да се справиме со нив и да гледаме позитивно на нив. Инаку, тие можат да излезат од контрола и да бидат преувеличени. Тоа за возврат може да нè изложи на сериозни проблеми кога се соочуваме со вистински предизвици. Ајде да ви дадам пример.

Замисли да го започнеш денот подоцна од предвиденото, па затоа веќе си нервозен. На пат кон работа, сообраќајот предизвикал да задоцниш уште повеќе од планираното.

Кога конечно ќе стигнеш на работа, дознаваш дека некој те има озборувано зад грб.

Си правиш кафе за да се смириш, но несакајќи го истураш врз себе - а имаш важен состанок со шефот и немаш време да се пресоблечеш!

Сите овие работи се трупаат една врз друга додека не дојдеш до точка на вриење.

Токму во тоа време добиваш извештај од лекарот кој не е во согласност со твоите надежи и молитви и како завршеток на сè, ти се јавува свршеницата заканувајќи ти се дека ќе ја откаже веридбата за која веќе сите се известени!

Каква би била твојата реакција - вера или нервоза?

Сите тие мали нервози како: сообраќајот, озборувањето или кафето те подготвиле за голема катастрофа и треба да се соочиш со вистински проблем како болест или пропаднати врски.

Затоа ние треба да бидеме на стражари против малите лисици кои го уништуваат лозјето затоа што заедно тие можат да предизвикаат исто толку штета како сериозните разочарувања кои често доаѓаат со нив или следуваат после нив.

Ние мораме да го правиме она кое Павле го правеше во книгата на Дела Апостолски кога змијата го касна за раката - тој едноставно ја истресе од себеси (види Дела Апостолски 28:1-5)! Ако вежбаме брзо справување со разочарувањата како што доаѓаат, тие нема да се натрупаат и претвораат во планина од срушеност.

5

Самодоверба во Исус

Зошто си ми, душо изнемоштена и зошто си жалосна во мене? Надевај се на Бога, зошто пак ќе Го славам Него, моето Спасение, мојот Бог!

Псалм 42:5

Мојата и твојата надеж мораат да бидат во Бог затоа што никогаш не знаеме што ќе дојде против нас во овој живот.

На неколку места во Библијата за Исус се зборува како Карпа (види 1 Коринтјани 10:4). Апостол Павле ни кажува во Колосјани 2:7 дека ние треба да бидеме засадени и вкоренети во Него.

Никаде не сме поучувани да бидеме посадени и вкоренети во други луѓе, во нашата работа, во нашата црква, во пријателите, па дури не ни во себеси.

Ако ние се вкорениме во Карпата на Исус Христос, ние сме во добра форма. Но ако се вкорениме во нешто или некој друг, ние сме во неволја.

Никој и ништо нема да биде поцврсто, посигурно и непоколебливо како Исус. Тоа е причината зошто не сакам луѓето да се вкоренуваат во мене или во мојата служба. Јас сакам да ги посочам луѓето кон Исус. Јас знам дека кога и да е, јас ќе ги разочарам на некој начин исто како што знам дека кога и да е тие ќе ме разочараат мене.

Тоа е проблемот со нас луѓето; ние сме секогаш наклонети кон неуспех.

Но Исус Христос не е.

Биди вкоренет и зацврстен во Исус. Положи ја својата надеж целосно и непоколебливо во Него. Не во човек, не во околностите, не во својата банковна сметка, не во својата работа, не во ништо и во никој друг.

Ако не ја положиш својата надеж и вера во Карпата на твоето спасение, ти си на пат кон разочарување, кое води кон обесхрабреност и скршеност.

Луѓето се грешни

Доверба во недоверлив човек во ден на неволја, е како гнил заб или нога изместена од зглоб.

Изреки 25:19

Пред некое време мојата ќерка беше свршена за подоцна да биде мажена. Прстенот беше избран, парите заштедени и плановите за свадбата подготвени.

Кратко време по објавата за свршувачката, целиот настан беше откажан заради прељубата и неискреноста на младоженецот.

Навистина беше жална ситуацијата, особено за милата, прекрасна, слатка, млада невеста која што имаше доживеано многудруги тешки разочарувања во нејзиниот краток живот.

Но овој пат таа му скрипа на ѓаволот. Наместо да се вознемири и да се сожалува себеси, таа рече: „Е, па, фала Му на Бог што дознав каков човек е тој, навистина сега пред свадбата, наместо по некое време кога ќе беше предоцна за да се стори нешто“.

Јас бев толку горда со неа и толку задоволна со начинот на кој таа се справи со таа ужасно разочарувачка ситуација.

Иако таа знаеше дека е најдобро што ова се случи пред свадбата отколку после тоа, сепак беше повредена. Па затоа татко ѝ и јас ја охрабрувавме, ја советувавме и се молевме со неа.

Згора на сè, таа почна и да слуша некои од моите поучувања на цеде и читаше книги кои ѝ го развеселуваа и подигнуваа духот.

Таа помина низ тоа тешко искушувачко време затоа што нејзината вера и надеж не беа положени

во некој грешен човек, но во Исус кој никогаш не ја разочара. Таа продолжи да гледа кон Него како нејзин пример за истрајност, во моменти на разочараност и обесхрабреност. Тоа е она кое секој од нас треба да научи да го прави.

Денес таа е мажена за прекрасен човек и двајцата работат во службата со нас.

Продолжи да гледаш во Исус

Затоа и ние, имајќи околу себе толкав облак сведоци, да ги положиме настрана: секое бreme и гревот кој нè сплеткува лесно и да трчаме со трпение на трката што ни е поставена пред нас; гледајќи во Исуса, Почетникот и Исполнителот на нашата вера, Кој, поради радоста што беше пред Него, го претрпе крстот, презирајќи го срамот и седна од десно на Божјиот престол. Имено, размислете за Него, Кој претрпе од грешниците такви противења против себеси, за да не се истоштите и за да не станете малодушни.

Евреи 12:1-3

Не е потребен посебен талент за да се откажеш, да легнеш настраната од патот на животот и да речеш: „Се предавам“. Секој неверник може да го стори тоа.

Ти не мора да си христијанин за да се откажеш.

Но, штом го зграпчиш Исус или штом Тој те

зграпчи тебе, Тој започнува да ти влева сила, енергија и храброст и тогаш започнува да се случува нешто неверојатно. Тој нема да ти дозволи да се откажеш!

Ти можеби ќе речеш: „Ох Господи, остави ме веќе. Не сакам да продолжам“. Но, Тој нема да те остави да се откажеш, дури и да сакаш.

И јас порано сакав да се откажам. Но, сега станувам од кревет и го почнувам секој ден свежо и одново. Јас го започнувам мојот ден, молејќи се и читајќи од Библијата и објавувајќи го Зборот Божји додека го барам Бог.

Ѓаволот можеби ми вика во уво: „Тоа нема да ти донесе добро. Го правиш тоа со години и гледај каде те донесе, сè уште имаш неволји“.

Тогаш јас велам: „Замолчи, ѓаволе! Библијата ми вели да го следам Исус и Неговиот пример. Тој е мој Водач, Почетникот и Исполнителот на мојата вера“.

Тоа го стори мојата ќерка за да си го одржи здрав духот и за да продолжи напред и покрај тоа што се беше случило. Таа можеше да погледне на своето минато и да рече: „Па, ми се случи повторно - пак отфрленост. Ми се случи еднаш, потоа двапати, а сега и по трет пат“. Наместо тоа, таа продолжи да гледа кон Исус.

Ти и јас мораме да донесеме одлука денес дека што и да ни се случи, ние ќе продолжиме напред.

Повторно помазан

Бидете едномислени едни кон други! Не стремете се кон високи нешта, туку држете се за скромните! Не сметајте се сами себеси мудри!

Римјани 12:16

Многу размислувам за сè што Господ има направено во текот на мојата служба и живот. Неверојатно е кога гледам наназад. Но, не беше секогаш лесно. Имаше моменти кога очајно сакав да се откажам.

Јас споделив со вас како кога бев обесхрабрена, Господ ќе ми речеше: „Џојс, кога ќе дојде разочарувањето ти треба да бидеш помазана одново затоа што ако не го сториш тоа ќе завршиш обесхрабрена и тоа ќе те доведе до срушеност“.

Затоа мораме да се научиме да се прилагодуваме и навикнуваме за да ја смениме насоката. Тоа го стори мојата ќерка и затоа ја доведе до еден целосно нов и поинаков живот.

Сега, секако дека нема секогаш да биде лесно. Навистина е потешко да се прилагодиш на откажана свршувачка, отколку на дождлив пикник. Но, одговорот е сепак истиот без разлика на околностите со кои мораш да се справиш и да ги прифатиш.

Сè додека не научиме како повторно да бидеме помазани, да се приладиме и менуваме, да добиеме нова насока, ние никогаш нема да го откриеме или уживаме прекрасниот и возбудлив нов живот кој Бог го има за нас.

6

Размислувај за Божјите нешта

Не грижете се за ништо, туку во сè преку молитва и молба со благодарност искажувајте ги своите барања пред Бога! И Божјиот мир, што го надвишува секој ум, ќе ги запази вашите срца и вашите мисли во Исуса Христа.

Филипјани 4:6-7

Ако не сакаш да бидеш скршен од обесхрабреност, тогаш не размислувај за своите разочарувања.

Дали знаеш дека твоите чувства се закачени за твоите мисли? Ако не мислиш дека ова е вистина, оддели само дваесеттина минути и размислувај само на своите проблеми. Можам со сигурност да ти кажам дека на крајот од тоа време твоите чувства, а најверојатно и твојот израз ќе се сменат. Можеш да станеш депримиран, гневен или вознемирен. А, сепак, твојата ситуација се нема променето ниту малку.

Затоа можеш да одиш на црква и да пееш песни, да слушаш проповеди, а потоа да си заминеш со истиот негативен став и гледиште кое го имаше кога излезе од дома. Тоа е затоа што седеше во црква, размислувајќи на своите проблеми наместо да си го фокусираш умот и духот на Господа.

Со кого имаш заедништво?

Во една статија на мојот месечен весник, го поставив следното прашање: „Дали имаш заедништво со Бог или со својот проблем?“

Причината зошто го поставив прашањето на моите читатели беше затоа што Бог ми го постави истото на мене едно утро.

Јас се разбудив тој ден размислувајќи за својот проблем. Одеднаш, Духот на Господа ми прозборе. Можев да почувствувам по тонот на Неговиот глас, Тој беше малку изнервиран од мене.

Тој ми рече: „Џојс, ќе општиш ли со својот проблем или со Мене?“ Тој продолжи кажувајќи ми го на мене она кое јас ви го кажувам на вас: „Не медитирај на своите разочарувања“.

Кога ќе се разочараш, немој само да си седиш и да се сожалуваш затоа што без разлика на твоите чувства ти не си поразличен од другите.

Понекогаш тоа е тешко за ние да го сфатиме бидејќи гаволот напорно се обидува да нè убеди дека ние сме единствените кои минуваме низ потешкотии.

Тоа не е вистина.

Еднаш ја охрабрував ќерка ми бидејќи седнав и ѝ раскажав каков ми беше животот од осумнаесет до дваесет и тригодишна возраст. Кога завршив, таа се чувствуваше многу благословено во својот живот.

Како и на секој друг, и нејзе ѝ се случија некои лоши работи неколкупати, но долги години мојот живот беше една долга ужасна катастрофа.

На пример: Јас ѝ раскажав како еднаш кога бев на осумнаесет или деветнаесет години, се најдов во една соба во Оукленд Калифорнија три илјади милји оддалеченост од дома, без автомобил, без телевизија, без телефон и без никој што се грижи за мене. Ѐ раскажував како седев таму секоја вечер, пишувајќи тажни поеми и сожалувајќи се, а потоа бидејќи се следното утро заминував на работа.

„Фала Му на Бога што ти имаш добро семејство, добра работа, убав дом, и добар автомобил - ѝ реков - затоа што јас немав ниту едно од тие нешта“.

Кога ѝ ја раскажав целата моја животна приказна, таа беше возбудена за својата сегашна ситуација и за нејзините идни планови.

Тоа е изборот кој секој еден од нас го има. Можеме да се радуваме размислувајќи за сето она кое го имаме или можеме да го имаме или можеме да се обесхрабриме размислувајќи за она кое го немаме.

Факт е дека ако го немаме, го немаме, и ако седиме и го посакуваме, ништо нема да се промени. Посакуваме да биде така, но не е.

Ако сакаме да го надминеме разочарувањето и да ги избегнеме обесхрабреноста и скршеноста до која тоа води, мораме да бидеме реални и да се справиме со фактите.

А фактот е дека колку лошо да ни изгледаат нештата, сепак имаме избор. Можеме да избереме да имаме заедништво со проблемите или да имаме заедништво со Бог.

Без разлика што сме изгубиле, или колку лошо се чувствуваме, сè уште ја имаме можноста да ги свртиме мислите подалеку од негативното, а поблизу до позитивното.

Размислувај на овие нешта!

Впрочем браќа, сè што е вистинско, што е чесно, што е праведно, што е чисто, што е љубезно, што е на добар глас – ако е некаква добродетел, ако е некаква пофалба – мислете на тоа!

Филипјаните 4:8

Во шестиот и седмиот стих од овој пасус, ни се вели ако имаме некаков проблем, да не се грижиме или нервираме, туку да го донесеме при Бога во молитва. Кажано ни е со сигурност дека ако го сториме тоа, мирот Божји ќе нè заштити од страв и нервози и ќе постави заштита околу нашиот ум и срце.

Но, овде во осмиот стих гледаме дека има нешто друго кое мораме да го сториме за да ја примиме и уживаме неверојатната радост и мир Божји. Мораме да си го контролираме мисловниот живот. Мораме да го насочиме умот подалеку од негативното, кон позитивното.

Можеби забележа дека првото нешто што ни го вели е да размислуваме за она вистинското. Тоа не значи дека треба да размислуваме за лошите нешта кои ни се имаат случено во минатото затоа што навистина ни се случиле.

Постои разлика помеѓу вистина и факт. Нештата кои се имаат случено во минатото се факти, но Исус и Словото се Вистина и тие се помоќни од фактите.

Ајде да ви објаснам преку овој пример на животот на една наша пријателка.

Пред некое време сопругот на оваа пријателка почина и си отиде при Господа. Тој сега е во рајот и таа нема да го види повторно додека не стигне таму.

Ова е факт.

Но, вистината не е дека нејзиниот живот е завршен и сега таа нема зошто да живее. Ѓаволот би сакал таа да го верува ова, но не е така.

Факт е дека младото момче, со кое беше свршена мојата ќерка, ја излажа и длабоко ја повреди. Но, вистината е дека нејзиниот живот не заврши со тоа разочарување. Вистината е дека таа сè уште го имаше целиот свој живот пред себе кој беше исполнет со многу благослови.

Факт беше дека таа го изгуби свршеникот, но вистината беше дека сè уште имаше иднина, добар христијански дом и семејство, свој автомобил, добра работа, пријатели кои се грижеа за неа и ја има Божјата љубов.

Оваа неволја се случи токму пред нејзиниот деветнаесетти роденден. Беше интересен роденденски подарок, зар не? Но, наместо да стане тажна и огорчена, таа избра да заземе друг пристап и гледиште.

Таа рече: „Утре е мојот деветнаесетти роденден и што се однесува до мене тоа е првиот ден од остатокот на мојот живот!“

Јас бев толку изненадена од нејзиниот став и гледиште што ѝ купив еден дневник и ѝ реков: „Запиши ги во оваа мала книга сите чуда кои Бог ќе ги направи за тебе во наредната година. На твојот дваесетти роденден ќе ги прочитаме и заедно ќе прославиме“.

И токму така и сторивме.

Тоа мораме да го направиме и јас и ти. Иако не секогаш ја имаме силата да ги спречиме разочарувањата доаѓајќи кон нас, ние ја имаме силата да избереме како ќе реагираме на нив.

Можеме да им дозволиме на нашите мисли да размислуваат за нив сè додека не станеме тотално обесхрабрани и скршени, или можеме да си го пренасочиме вниманието кон сите добри нешта кои ни се имаат случено во животот - и на сите нешта кои Бог ги има зачувано за нас за следните денови.

7

Надеж и очекувања

(Зошто мојата одредена цел е) да го познавам Него, силата на Неговото воскресение, и да можам да учествувам во Неговите страдања, станувајќи сличен на Него во Неговата смрт.

Филипјаните 10:3

Во овој стих Павле вели дека направил нешто кое, мислам, дека сите ние треба да го направиме: Си поставил цел на себеси.

Јас и ти мораме да имаме цел. Мораме да имаме надеж и насока и очекувања во животот.

Понекогаш кога луѓето биле разочарани повторно и повторно и повторно, тие ги изгубиле насоката и очекувањата. Тие се плашат да се надеваат на нешто или некој, стравувајќи дека пак ќе се разочараат. Тие толку ја мразат болката на разочарувањето што попрво никогаш не би

верувале повторно, отколку да ризикуваат да бидат повредени повторно.

Тажниот дел е дека во играта на животот тие се губитници, а не победници бидејќи победата доаѓа само со ризик.

Болката раѓа сомнеж

Ако е можно, некако да достигнам до (духовно и морално) воскресение (кое ме подига) од мртвите (дури и додека сум во тело).

Филипјани 3:11

Кога некое девојче ќе биде повредено два или трипати од некое момче кое ѝ е мило, таа си размислува: „Никогаш повеќе нема да верувам никому“.

Тоа е токму она кое ѓаволот сака ние да го направиме.

Ако ти и јас имаме пријатели кои ќе нè изневерат, ѓаволот сака да речеме: „Готово е -никому повеќе нема да му верувам“.

Кога го правиме тоа, влегуваме во рацете на ѓаволот.

Некој еднаш рекол: „Кога си повреден, почнуваш да се сомневаш“.

Тоа можеби е вистина, но само е уште еден апарат кој непријателот го употребува за да нè излаже и нè спречи од достигнувањето на нашата цел дадена од Бог.

Ѓаволот сака ние да веруваме дека сите се исти како оние кои нè имаат разочарано.

Но тие не се.

Ѓаволот секогаш се обидува да земе неколку лоши искуства и да ги употреби за да нè убеди дека не треба никому во животот да веруваме.

Ако си бил повреден, немој да мислиш дека не можеш никому повеќе да веруваш. Ако го сториш тоа, му дозволуваш на ѓаволот да ти ги украде многуте прекрасни благослови кои Бог ги има за тебе.

Апостол Павле имаше цел, духовна визија. Тој сакаше да стигне до местото, така да без разлика што му се случуваше во животот, тоа не влијаеше на него и не го оттргнуваше од живеењето на овој земен живот во целост додека ја исполнува својата од Бог дадена цел.

За да ја постигне таа цел, тој мораше да презема ризици. Не само што требаше да му верува на Бога, тој, исто така, требаше да им верува на другите луѓе. Мораше да биде подготвен да се соочи со штета и загуба.

Таквитреба да сме ијасити. Мораме да чекориме напред без разлика на нештата кои непријателот ги испраќа кон нас со цел да се обесхрабриме, да се предадеме и да се откажеме од постигнување на нашиот идеал.

Продолжи напред!

Не велама дека веќе го достигнав (овој идеал) или дека веќе дојдов до совршенство, туку настојувам, притискам да го достигнам (зграпчам) и да го направам свое, зашто и мене Исус Христос (Месијата) ме достигна и ме направи Негов. Браќа, јас сè уште не мислам дека го достигнав! Но, сепак, правам едно: го заборавам она што е зад мене, а се стремам кон она што е пред мене; трчам кон целта: за наградата на горното призвање од Бога во Христа Исуса.

Филипјаните 3:12-14

Во дванаесеттиот стих Павле вели дека иако сè уште ја нема достигнато целта или дојдено до совршенство, тој не се предава. Наместо тоа, тој продолжува напред.

Потоа во тринаесеттиот стих вели дека прави едно нешто.

Ова нешто треба да ни биде многу важно нам, затоа што доаѓа од човекот кој напишал две третини од Новиот Завет преку откровение на Светиот Дух.

Кој беше тој еден принцип по кој апостол Павле се водел низ животот, единствениот принцип кој верувал дека го довел до исполнување на неговите визии и цели?

Има два дела на овој принцип: Првиот е да се заборава она што останало во минатото и вториот е да се продолжи напред кон она што нè чека во иднината.

Ова е важна лекција која сите ние мораме да ја научиме.

На пример: Земете ја во предвид жената која го изгубила сопругот. Кога велите дека таа треба да заборава на она што е во минатото и да продолжи кон она што е во иднината, не предлагаме таа да заборава сè за нејзиниот сопруг, и никогаш да не се сети на него. Ние само велите дека ако таа премногу се фокусира на стариот живот, ќе западне во неволји. Таа ќе живее во минатото наместо да продолжи напред кон иднината.

Се сетив на една жена од црквата чијшто син почина од леукемија на шеснаесетгодишна возраст. Ние сите се молевме и верувавме дека Бог ќе го исцели, но тоа не се случи; тој сепак си замина да биде со Господа. Но, сред целата таа трагична загуба, Господ ја поткрепуваше оваа млада мајка.

Еден ден по комеморацијата, таа ја средуваше облеката и најде една од мајците на син ѝ. Како што ја подигна и ја гушна, почна неконтролирано да липа. Подоцна таа рече дека почувствувала како тагата ја обзема.

Сфаќајќи што ѝ се случува, одеднаш таа почна да го извикува името на Исус. Зграпчувајќи една од мајците на син ѝ, таа храбро објави: „Гаволе, погледни го ова. Јас ќе ја употребам како наметка за слава. Јас нема да потонам во тага, но јас ќе се издигнам во слава!“

Природно е да се тажи над она што се има случено во минатото, но само до една точка и до одредено време. Порано или подоцна мораме да се справиме со нашата тага и загуба и да одлучиме да го оставиме сето тоа зад нас за да продолжиме со животот.

Павле зборува за нашите несовершености, кога зборува за заборавање на она што е позади нас и продолжувајќи напред кон она што е напред, но можеме да го примениме принципот за секој дел од животот.

Ако сакаме да го исполниме она за кое Бог нè има повикано, помазано и овластено да го исполниме во овој живот, тогаш како Павле мораме да имаме цел и да продолжуваме да притискаме напред кон неа.

8

Ново нешто

Не спомнувајте си за она што се збидна, не мислете на она што помина. Еве, правам нешто ново; веќе се појавува. Зар не забележувате? Да, ќе направам пат во пустината, и патека во безводна земја.

Исаија 43:18-19

Кога се справуваме со минатото, опасноста која мораме да ја избегнеме е да му дозволиме тоа да нè задржи тажејќи поради она што било, отколку во благодарност за она што е во пресрет и во очекување на она што допрва ќе биде.

За да ја започнам мојата служба јас морав да ја напуштам позицијата на заменик пастор во една црква. Беше навистина тешко нешто за мене и за долго време јас тажев по загубата на врските со луѓето во таа црква и нештата кои ги правевме заедно од кои јас веќе не бев дел.

Јас морав да се ослободам од минатото за да можам да продолжам напред, но мојот ум и емоции

се обидуваа да го задржат. Конечно ја извојував победата. Се зарадував за иднината, но во тоа време сè уште бев разочарана заради загубената позиција и блиските пријателства со луѓето.

Разочараноста негативно влијаеше на радоста на мојата нова служба. Тоа беше збунувачко време за мене, но преку него јас научив многу за оставање на она што е зад мене и одење напред кон она што е пред мене.

Повторно и повторно Бог требаше да ме потсети: „Мораш да го оставиш она што поминало. Минатото повеќе не е твојот живот. Сега Јас правам нешто ново“.

ЈАС СУМ!

„ЈАС СУМ, КОЈ СУМ“ - му рече Бог на Мојсеја. Потоа продолжи: „Кажим им вака на Израелците: „ЈАС СУМ, ме испрати при вас“. Понатаму Бог му рече на Мојсеја: „Речим им на Израелците вака: Господ, Бог на вашите татковци, Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов, ме испрати при вас. Ова е Мое име довека, така ќе Ме викаат од род до род“.

Излез 3:14-15

Ако ти и јас предолго се фокусираме на минатото, тоа ќе ни донесе многу неволји. Затоа одвреме навреме Господ нè потсетува, како што го потсети Мојсеј и Израелците, дека Тој е ЈАС СУМ, а не ЈАС БЕВ.

Ние треба да се сетиме на сите добри работи кои Бог ги има направено за нас во минатото, исто како што ги направи за Авраам, Исак и Јаков и сите други верни мажи и жени од Библијата. Но, не треба премногу да се привикнуваме на минатите радости и победи, па да не успееме да видиме и да уживаме во она кое Бог го прави за нас сега – и она кое го има за нас за во иднината.

Во Јован 8:58 читаме: „Исус им рече: Вистина, вистина ви велам: Јас сум пред да се роди Авраам“. Евреи 13:8 ни вели дека Исус Христос (Месијата) е [секогаш] ист вчера, денес и довека.

Таква треба да ни биде верата – секогаш, вечна, безвременска, непроменлива – сегашна!

Не гледај наназад!

Исус пак му рече: „Никој, кој ја ставил својата рака на ралото, а погледнува назад (на работите во минатото), не е достоин за Божјото Царство“.

Лука 9:62

Бог не сака да живееме во минатото. Тој знае дека дури и да можевме да се вратиме и повторно да ги направиме нештата како што биле некогаш, сепак не би било исто. Знаеш ли зошто? Бидејќи тоа беше тогаш, а ова е сега.

Вчера е минато; изгубена е во вдлабнатините на времето. Ова е сега. Ние имаме сегашен Бог, ние сме сегашни луѓе и мораме да живееме сегашен живот – ден по ден.

Многу често луѓето си ја губат радоста затоа што нешто што во минатото ги правело среќни, а сега го нема. Многу жалат по Божјото движење кое беше, но повеќе не е.

Жално е што повеќе не постои, но не постои, и нема ништо што ти или јас можеме да направиме за да го промениме тоа. Наместо тоа, ние треба да научиме да живееме во сегашноста. Бог се движи сега – ајде да уживаме сега!

Ние мораме да го оставиме минатото зад нас и да продолжиме со она што Бог го прави во нашиот живот каде што сме сега во моментот.

Му благодарам на Бог што можеме да се надеваме на она кое Тој го има за нас во иднина, но во меѓувреме треба да си ја задржиме раката на ралото и да престанеме да се вртиме наназад кон она што било и кое повеќе нема да се случи.

Заврти се назад или продолжи напред?

Зашто, тие луѓе кои зборуваат така, покажуваат дека ја бараат татковината (нивната сопствена земја). И ако притоа мислеа на онаа, од која излегле, ќе имаа време да се вратат; но, сега копнеат по подобра, односно по небесната. Затоа Бог не се срами од нив да се нарече нивни Бог зашто приготвил град за нив.

Евреи 11:14-16

Овој пасус се однесува на Израелците кои беа водени надвор од нивниот претходен дом, но мораа да се соочат со некои тешки, испитувачки времиња за да стигнат до нивниот нов дом.

Вели дека ако тие размислуваа за нивниот дом со носталгично сеќавање за земјата која тукушто ја напуштија, ќе имаа доволно шанси да се вратат назад. Наместо тоа, тие бараа нова татковина, една подготвена од Бог за нив, па затоа тие продолжија напред без разлика на пречките и тешкотиите.

Тоа е изборот кој јас и ти мораме да го направиме. Ние можеме да избереме да гледаме наназад со носталгично сеќавање, или можеме да избереме да гледаме напред со радосно исчекување.

Овој пасус не значи дека никогаш не треба да се присетуваме на добрите времиња од нашето минато, или никогаш да не си припомниме за починатите сакани. Едноставно значи дека не треба да ги задржиме умот и срцето постојано свртени кон минатото, бидејќи ако го сториме тоа, ќе го пропуштиме она кое Бог го има за нас во иднината.

Затоа треба да ветиме дека нема да си ги потрошиме животите гледајќи наназад, но ќе продолжиме напред кон она кое нè чека напред.

Ова е порака за денес. Ова е нешто кое можеме и треба да го направиме денес и во секој нов ден кој ќе го живееме.

Јас порано мислев дека ова слово за заборавање на минатото се однесуваше само на минатите грешки и неуспеси. Тогаш, еден ден сфатив дека сама на себе си предизвикувам мизерност со тоа што постојано се присетував на старите успеси и победи.

Кога едно нешто ќе заврши, треба да ѝ дозволиме на завесата да се затвори и да одиме кон следното нешто без да правиме споредби помеѓу нив. Не треба да ги споредуваме сегашните грешки или победи со оние од минатото. Ако го правиме тоа, се отвораме за обесхрабреност или за гордост.

Ние треба целосно да го уживаме животот во моментите додека го искусуваме. Тоа можеме да го постигеме со тоа што нема да го споредуваме со искуства или моменти од минатото.

Затоа Господ ни вели во Исаија 43:18-19 да не се сеќаваме на минатите нешта, ниту да ги земаме во предвид. Зошто? Затоа што тие поминале, и сега Бог прави нови работи. Тоа се открива пред нашите очи, ние треба да го согледаме и целосно да внимаваме на него ако сакаме да бидеме дел од тоа и да имаме полза од него.

Сеј во солзи, жнеј во радост

Оние што сеат со солзи, ќе жнеат со радост и песни.

Псалм 126:5

Без разлика што се има случено во минатото, или што ни се случува сега, нашиот живот не е готов. И ние не треба да му дозволиме на Ѓаволот да нè убеди дека е готов.

Нашиот непријател ќе се обиде да ни каже дека имаме направено премногу грешки и сега е предоцна за нас.

Ние не треба да го слушаме. Наместо тоа, треба да му кажеме: „Ѓаволе, ти си лажго и татко на лагата. Ова е нов ден и јас очекувам чудо“.

Причината заради која чекориме низ животот очекувајќи чудо во кое било време е бидејќи никогаш не знаеме кога тоа ќе се случи. Никогаш не знаеме кога Бог ќе помине по нашиот пат. Тоа е она кое го прави животот толку возбудлив.

Ѓаволот сака да мислиме дека нашето време никогаш нема да дојде и дека нашето чудо никогаш нема да се случи. Но, ако продолжиме да сме вкоренети и засадени во Исус Христос, кога и да е, нашето време ќе дојде и чудото ќе ни се случи.

Но, мораме да бидеме подготвени за чудото. За да го сториме тоа, мораме да престанеме да ѝ дозволуваме на сатаната да нè обесхрабрува толку многу што посакуваме да се откажеме. Ако се предадеме, што и да има подготвено Бог за нас, тоа нема да се случи.

Затоа Бог продолжува да нè предупредува преку Библијата да не се плашине или обесхрабриме или да се откажеме бидејќи Тој знае дека иако „плачот доаѓа навечер...радоста доаѓа наутро“ (Псалм 30:5).

Бог ќе ја заврши Неговата работа

Уверен сум во тоа дека Оној, Кој го почна доброто дело во вас, ќе го продолжи до денот на Христа Исуса (точно до денот на Неговото доаѓање), развивајќи (ја таа добра работа) усовршувајќи и донесувајќи го, до целосно комплетирање во вас.

Филипјани 1:6

Бог никогаш не започнува нешто кое нема намера да го доврши. Тој е Авторот и Завршителот (види Евреи 12:2).

Многу често проблемот не е Бог, туку ние. Ние сме заглавени во минатото, во старите нешта, што не успеваме да ги согледаме и обрнеме внимание на новите нешта кои Бог ги прави овде и сега. Причината зошто не внимаваме на новите нешта е дека сè уште сме зграпчени за старите нешта, колку добри и да биле.

Она што Бог го направил за нас вчера е прекрасно, но Тој има капацитет да направи двојно повеќе за нас денес и утре.

Прашањето кое треба да си го поставиме на себеси е: Кое го сакаме? Старото или новото нешто?

9

Ново вино, нови мевови

А им ја кажа и оваа парабола: „Никој не кине крпа од нова облека за да ја стави на стара облека; инаку ја кине новата облека, а на старата не ѝ прилега крпа од новата. И никој не налева ново вино во стари мевови; инаку новото вино ќе ги скине мевовите и ќе истече, а мевовите ќе пропаднат. Туку ново вино треба да се налева во нови мевови па се зачувува и едното и другото“.

Лука 5:36-38

Во изминатите години Господ ми даде целосно ново разбирање за овој пасус.

Јас порано мислев дека се однесува само на спасението по благодат наместо спасение преку исполнување на законот. Сега гледам дека се однесува на новиот начин на живот и начин на размислување на оние кои се нови созданија во Исус Христос.

Ти и јас секогаш сакаме да стигнеме до новото, сè уште држејќи се за старото. Но, Исус вели дека тоа не е можно. За да ја илустрира својата поента, Тој раскажува параболата за шиенење ново платно на стара облека и налевање ново вино во стари мевови.

Параболата за шиенењето

Секој кој се разбира барем малку од шиенење знае дека не може да се сошије ново платно на стара облека.

Ако имаш стара облека која била перена, смалена и избледена и се обидеш да закрпиш дупка користејќи нов материјал, со време новиот материјал ќе се намали и искине. Дури и ако тоа не се случи, новото парче нема да се вклопи со старото бидејќи тоа не било носено и избледеано од перење.

Во овој дел од параболата, Исус ни вели да не се обидуваме да го закрпуваме нашиот нов живот во стариот. Едноставно нема да функционира.

Ниту ќе функционира да налеваме ново вино во стари мевови.

Кое е подобро?

И никој откако пил старо вино веднаш не сака ново зашто вели: „Старото е подобро“.

Лука 5:39

Знаеш ли зошто некој би рекол дека старото вино е подобро од новото? Го вели тоа од истата причина заради која ние мислиме дека стариот живот е подобар од новиот. Затоа што старото е поудобно.

Повеќето од нас го преферираат стариот живот бидејќи сме навикнати на него. Иако постои дел од нас кој го сака новото вино, новото нешто, новиот ден, новото движење, постои и друг дел од нас кој сака да го задржи старото бидејќи во него ни е најудобно.

Наместо да продолжиме напред со Господ, ние се обидуваме да останеме таму каде што сме затоа што е многу полесно.

Чекорењето напред е тешко.

Тешко е да се преселиш во нов град, да стекнуваш нови пријатели, да најдеш нов доктор, училиште или црква. (Понекогаш мене ми е тешко да преместам дел од мебелот во нова позиција!) Толку многу е попривлечно да останеме каде што сме и да уживаме во она што го имаме и знаеме.

Но, она што го забораваме е дека како христијани ние самите сме нови созданија.

Новото пристигна!

И така, ако некој е во Христа (Месијата), тој е ново создание; старото (претходната морална и духовна состојба) помина, ете: сè стана ново и свежо.

2 Коринтјани 5:17

Ти и јас мораме да сфатиме и разбереме дека сме нови созданија во Исус Христос. Ние сме повикани во целосно нов живот во Него. Не треба да бидеме толку исплашени да го оставиме она кое бевме и го имавме во нашиот стар живот, така што нема да можеме слободно да го примаме и уживаме она што Бог го има за нас во нашиот нов живот.

Јас го сфатив ова кога Господ ми зборуваше и рече: „Не ли сфаќаш, Џојс, дека ова е основата за реалноста на новото создание: дека старите нешта поминале и сè станало ново?“

Тоа не е само вистина кога ќе се помолиме во црква за спасение или ќе донесеме одлука да го следиме Христос. Тоа е тековен принцип на начинот на живот на новото создание.

Надвор со старото, внатре со новото!

Зашто Бог предвиде нешто подобро и поголемо за нас.

Евреи 11:40

Дали веќе сфати дека она што го имаш сега не е толку лошо кога не го споредуваш со она што си го имал претходно?

Кога одиме да служиме во Индија, каде сиромаштијата и животните услови се мошне ужасни, состојбата на луѓето таму повеќе нè вознемирува нас отколку нив. Зошто? Тие немаат со што друго да го споредат начинот на којшто живеат.

Она што гледаме дека луѓето во Индија го имаат денес, отсекогаш го имале. Од друга страна, ние отсекогаш сме живееле во Америка, земја на изобилие, така што, кога ние одиме во Индија каде и да се свртиме, гледаме услови коишто се далеку поужасни *во споредба со* условите кои ние отсекогаш сме ги познавале.

Каков е смисолот да го живееш секој ден обесхрабрен, депримиран и измачуван од стариот живот кој повеќе не постои?

Немој само да седиш и да ги паметиш старите нешта. Не се присетувај повеќе на нив. Сето ова веќе поминало и е заменето со нешто ново и подобро ако само го сфатиш тоа.

Оди напред кон оние нешта кои те чекаат во иднината.

Што ќе направиш кога ќе дојде разочарувањето – а ќе дојде бидејќи е животен факт? Тоа можеби ќе биде нешто мало, а можеби и нешто големо. Може да биде неважно како пикник на дожд или нешто важно како откажана свршувачка.

Каква форма и да заземе, разочарувањето ќе дојде. Кога ќе почне да ти тежи како камен, ти можеш да дозволиш да те притиска, станувајќи обесхрабрен па дури и скршен, или можеш да го употребиш како отскочна даска кон повисоките и подобри нешта.

Нема начин на којшто можеш да си седиш и да размислуваш негативно, а да имаш позитивен живот. Тоа не функционира. Колку повеќе размислуваш за своите разочарувања, толку пообесхрабрен стануваш. А кога си обесхрабрен доволно долго, ќе станеш уништен. А кога си уништен, ти си во голема неволја.

Но Бог има подобри нешта за тебе!

Ова е нов ден. Затоа наредниот пат кога разочарувањето ќе дојде до тебе, побарај да бидеш повторно помазан. Прилагоди се и промени се. Заборави го она кое останало зад тебе и продолжи кон она што те чека напред.

Запомни дека Господ прави нешто ново во твојот живот. Затоа заборави го минатото и живеј во полнотата и радоста на новиот живот кој Тој го има испланирано и приготвено за тебе.

Заклучок

Нека Христос преку вашата вера да се всели (да пребива, да си направи постојан дом) во вашите срца; да бидете вкоренети длабоко во љубовта и основани безбедно на љубовта.

Ефесјани 3:17

Јас те охрабрувам да бидеш внимателен каде ја положуваш својата надеж и доверба.

Во Ефесјани 3:17 ни се вели да бидеме вкоренети и втемелени во љубовта. Ние треба да бидеме вкоренети и втемелени во љубовта на Исус Христос – во Него – не во другите луѓе, нашите деца, нашите пријатели, нашата работа итн.

Исус е наречен Карпа. Тој е Карпата која никогаш нема да се помести.

Ако ти си ги опкружиш своите корења околу Карпата, кога малите разочарувања ќе те пристигнат ќе можеш да речеш: „Е, па, добро“ и да продолжиш со својот живот. Кога ќе дојдат големите разочарувања, ти можеш да примиш емоционално исцеление од Господ и преку Неговата моќ можеш да одлучиш да продолжиш напред.

Ако си вкоренет и втемелен на нешто друго, ќе се најдеш разочаран, обесхрабрен, депримиран и срушен затоа што никој и ништо друго не е доволно цврсто – само Исус е!

Научи се да се прилагодиш и да се менуваш. Ти можеш да го сториш тоа! Зошто да го направиш? За твое добро.

Сметај ја за привилегија можноста да се прилагодуваш и менуваш во различни ситуации и кон различни луѓе.

Не се фокусирај на разочарувањата кои доаѓаат во твојот живот. Остави ги и дозволи Му на Бог да се погрижи за тебе. Соочи се со разочарувањето уште од почеток и биди брз да направиш какво било прилагодување кое ќе ја подобри ситуацијата.

Наместо да се фокусираш на своите проблеми и да стануваш обесхрабрен, фокусирај се на Бог. Медитирај на Неговите ветувања. Објавувај го Неговиот Збор и предај се себеси и својата ситуација на Него во молитва.

Запиши го сето она кое си го зачувал, не само она кое си го изгубил. Ова ти го чува умот во сегашноста каде што е Бог. Запомни, Исус се нарече Себеси: „ЈАС СУМ“, а не „ЈАС БЕВ“ или „ЈАС ЌЕ БИДАМ“.Тој е овде за тебе токму сега. Денес ти можеш да почнеш да го уживаш животот!

ВТОР ДЕЛ

СТИХОВИ ЗА СОВЛАДУВАЊЕ НА ОБЕСХРАБРЕНОСТА

Верувам дека ќе ги уживам Господовите добрини во земјата на живите. Чекај и надевај се на Господа, биди смел и охрабри се! Нека биде цврсто твоето срце! Да, чекај, надевај се и очекувај Го Господа! (Псалм 27:13-14).

Видов дека сè (човечко) има лимит и крај (без разлика колку е обемно, благородно и одлично); но Твоите заповеди се извонредно широки и проширени без лимит (во вечноста). (Псалм 119:96).

Доверба во еден неверен човек во време на неволја е како скршен заб или стапало со изместен зглоб (Изреки 25:19).

Зашто Јас ги знам мислите и плановите што ги имам за тебе, вели Господ, мисли и планови за благосостојба и мир, а не за зло, да ти дадам надеж за твојата иднина (Еремија 29:11).

Но, за мене, јас ќе гледам на Господа и верувајќи Му јас ќе продолжам да набљудувам; Јас ќе чекам со надеж и очекување на Бог за моето спасение; мојот Бог ќе ме слушне (Михеј 7:7).

Живејте во хармонија еден со друг; не бидете арогантни (високомислени, недостапни), но подготвени да се прилагодите себеси (на луѓе, работи) и преземете понизни задачи. Никогаш не се преценувајте себеси или дека сте мудри во вашата суета (Римјани 12:16).

Возљубени, никогаш не се одмаздувајте за себеси, но оставете отворен пат на Божјиот гнев; зошто е напишано: Одмаздата е Моја, Јас ќе ја отплатам- вели Господ (Римјани 12:9).

Бог е верен (доверлив, секогаш вистински во Неговото ветување и можеме да зависиме од Него); преку Него вие бевте повикани во заедништво со Неговиот Син, Исус Христос, нашиот Господ (1 Коринтјани 1:9).

Што око не виде, што уво не чу, што во човечкото срце не дојде, (сето тоа) Бог го подготвил (го држи подготвено) за оние кои Го љубат Него (кој љубезно Го почитува, веднаш Му се покорува и благодарно ги препознава придобивките што Тој ги дарува) (1 Коринтјани 2:9).

Но, да Му благодариме на Бога Кој во Христос секогаш нè води во победа (како трофеи на Христовата победа) и преку нас го шири мирисот на познавањето на Бог насекаде (2 Коринтјани 2:14).

Ајде да не бидеме уморни и слаби постапувајќи благородно и во правење добро зашто во право време и во одредена сезона ние ќе жнееме, ако не ја загубиме нашата храброст и ако не се умориме (Галатјани 6:9).

Зошто Тој нè определи (планираше во љубов за нас) да бидеме посинети (откриени) како Негови сопствени деца преку Исус Христос, според целта на Неговата волја (бидејќи тоа Му беше угодно и беше Негова љубезна намера) - (за ние да можеме да бидеме) во славата и пофалбата од Неговата славна благодат (омиленост и милост), којашто Тој толку слободно ја дарува на нас во Возљубениот (Ефесјани 1:5-6).

Сега на Оној, Кој преку силата што дејствува во нас, може да направи прекумерно, многу повеќе и над сето она што ние се осмелуваме да побараме или да помислиме (над нашите највисоки молитви, желби, мисли, надежи или соништа) (Ефесјани 3:20).

А на вас, браќа, да не ви стане досадно да правите добро (но продолжете во правење добро без да изнемоштите) (2 Солуњани 3:13).

Молитва за совладување на обесхрабреноста

Татко,

Твоето Слово е светилка за моите нозе и светлина на мојата патека.

Се молам да ме чуваш да не ја ставам мојата надеж и очекувања во луѓе како мене бидејќи сите ние сме многу способни за да се разочараме еден со друг.

Помогни ми да простам на оние кои ме разочарале во минатото и да ги заборавам болните сеќавања на тие разочарувања.

Нека се зголеми Твоето присуство во мене Господе, за да можам да бидам повеќе и повеќе како Тебе, а помалку и помалку како себе.

Ги барам овие работи во светото Исусово име, амин.

Молитва за спасение

Бог те љуби и сака да има лична врска со тебе. Ако не си го прифатил Исус Христос како твој Спасител, можеш да го сториш тоа токму сега. Отвори го твоето срце за Него и моли ја оваа молитва...

“Татко, знам дека грешев против Тебе. Те молам прости ми. Измиј ме и очисти ме. Ветувам дека ќе верувам во Исус, Твојот Син. Јас верувам дека Тој умре за мене - Тој ги зеде врз Себе моите гревови кога умре на крстот. Јас верувам дека Тој воскресна од мртвите. Му го предавам мојот живот на Исус токму сега.

Ти благодарам, Татко за Твојот дар на простување и вечен живот. Те молам помогни ми да живеам за Тебе. Те молам во Името на Господ Исус, Амин.”

Како што ја молеше од срце оваа молитва, Бог те прими, те очисти и те ослободи од ропството на духовната смрт. Посвети време за да ги читаш и проучиш овие стихови и побарај од Бог да ти зборува додека си на ова патување со Него во твојот нов живот.

Јован 3:16

1 Коринтјани 15:3-4

Ефесјани 1:4

Ефесјани 2:8-9

1 Јованово 1:9

1 Јованово 4:14-15

1 Јованово 5:1

1 Јованово 5:12-13

Моли се и барај од Него да ти помогне да најдеш добра црква која верува во Библијата, каде ќе бидеш охрабрен да растеш во твојата врска со Христос. Бог е секогаш со тебе. Тој ќе те води ден по ден и ќе ти покаже како да живееш изобилен живот што Тој го има за тебе!

ЗА АВТОРОТ

Џојс Маер е една од водечките светски учители на Библијата. Како автор број 1 на списанието „Њујорк Тајмс“, напишала повеќе од 70 книги, вклучувајќи ги „Жена со самодоверба“, „Те предизвикувам“, „Бојното поле на умот“. Таа исто така издала повеќе аудио материјали, како и комплетна видео библиотека. Нејзините радио и ТВ програми „Уживајќи во секојдневниот живот“ со Џојс Маер, се емитуваат ширум светот. Таа патува водејќи конференции и предавања. Џојс и нејзиниот сопруг Дејв имаат четири возрасни деца и живеат во Сент Луис, Мисури, САД.

Find us on
Facebook

Joyce Meyer Ministries - Macedonian

Watch us on

Joyce Meyer Ministries - Macedonian

Емисиите „Уживајќи во секојдневниот живот со Џојс Маер“ можете да ги гледате на tv.joycemeyer.org/macedonian/